

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 302/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. mája 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Cahajlom, advokátska kancelária, Dlhý rad 16, Bardejov, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva „na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, bez zbytočných prieťahov“ postupmi Okresného súdu Bratislava V, Krajského súdu v Bratislave, Krajskej prokuratúry v Bratislave a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. februára 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú

právnú ochranu a práva „na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, bez zbytočných prieťahov“ postupmi Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“), Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že „Sťažovateľ, ako navrhovateľ, v súdnom konaní Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 11C/366/2009 proti odporcom v 1., 2., 3., a 4. rade sa dožadoval rozhodnutia súdu o neplatnosť kúpnej zmluvy a zmluvy o záložnom práve.

Dňa 17.08.2005 [REDACTED] uzatvoril s [REDACTED], ktorý zomrel 16.10.2006 bratom odporcov v 1. a 2. rade v uvedenom konaní a jeho dedičmi zmluvu o budúcej zmluve. Predmetom tejto ZoBZ bol záväzok [REDACTED] uzatvoriť s navrhovateľom kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva 1 izbového bytu s príslušenstvom za dohodnutú kúpnu cenu 600.000 Sk, a to do 3 mesiacov po tom, čo sa [REDACTED] stane vlastníkom predmetného bytu. [REDACTED] dohodnutú kúpnu cenu vo výške 600.000 Sk [REDACTED] vyplatil už 12.09.2005. [REDACTED] kúpnu zmluvu s [REDACTED] neuzavrel.

Z uvedeného dôvodu [REDACTED] podal dňa 24.01.2006 návrh o nahradenie prejavu vôle proti žalovanému v 1. rade [REDACTED] a v 2. rade [REDACTED], dedičom po [REDACTED] Okresnému súdu Bratislava V, sp. zn. 16 C 25/2006, ktoré nie je právoplatne ukončené a prebieha, čo bolo súdu v konaní 11C/366/2009 bezpečne preukázané.

Napriek tomu prvostupňový súd v konaní 11C/366/2009 rozhodol, že moju žalobu zamieta. Uvedené rozhodnutie rozsudkom, sp. zn. 3Co/409/2012, odvolací súd potvrdil...“.

3. Sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti uviedol:

„Uvedené súdy v tejto veci rozhodli vecne nesprávne, lebo vec nesprávne posúdili. Súdne konanie trvalo neprimeranú lehotu. Právoplatným rozsudkom 3Co/409/2012 Krajský súd v Bratislave poškodil práva sťažovateľa na súdnu a právnu ochranu a jeho právo na súkromné vlastníctvo a na prejednanie záležitosti v primeranej dobe, bez zbytočných prieťahov. Týmto rozhodnutím súdu vznikla sťažovateľovi finančná ujma vo výške

600 000 Sk, t. j. 19 916,35 €, ktoré na základe ZaBZ sťažovateľ zaplatil [REDACTED]

[REDACTED].“

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDACTED]... na súdnu a právnu ochranu a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, bez zbytočných prieťahov bolo porušené.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva nárok na odškodnenie sťažovateľovi vo výške 19 916,35 €, spôsobené nesprávnym konaním a rozhodnutím súdu, ktoré Krajský súd v Bratislave je povinný zaplatiť sťažovateľovi do 60 dní od rozhodnutia.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Krajskému súdu v Bratislave, aby zdržal vykonávanie právoplatného rozsudku sp. zn. 3Co/409/2012 a odporcom v 1.,2.,3.,a 4. rade v tejto veci ukladá, aby sa dočasne zdržali výkonu uvedeného v rozsudku 3Co/409/2012 a prikazuje Krajskému súdu v Bratislave opätovne v tejto veci konať a rozhodnúť.

4. Sťažovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3.000 €, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť do 60 dní od rozhodnutia k rukám sťažovateľa.

5. Sťažovateľ si uplatňuje nárok na náhradu trov právneho zastúpenia...“

5. V podaní označenom ako „Doplnenie sťažnosti“, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 11. apríla 2016, sťažovateľ uviedol, že „Dňa 5.1.2016 som podal na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29.10.2015 č. k. 3Co 409/2012-192, ktorým odvolací súd potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 18.7.2012 č. k. 11C 366/2009-149...

Predmetným rozsudkom boli porušené moje ústavné práva a naliehavý právny záujem, pretože s právnym predchodcom som mal riadne uzavretú kúpnu zmluvu.

... Preto Generálna prokuratúra SR alebo v zastúpení Krajská prokuratúra Bratislava mala podať v tejto veci mimoriadne dovolanie.

Krajská Prokuratúra Bratislava v mene generálneho prokurátora Slovenskej republiky môj podnet na podanie mimoriadneho dovolania v tejto veci rozhodnutím Kc 9/16/1100-6 zo dňa 24.02.2016 odložila.

Tým, že prokuratúra mimoriadne dovolanie nepodala a môj podnet na podanie mimoriadneho dovolania odložila, porušila moje ústavné práva v tejto veci.

Preto moju sťažnosť rozširujem o porušovateľov základného práva alebo slobody o subjekty 3. a 4. (krajská prokuratúra a generálna prokuratúra, pozn.).

Zároveň žiadam finančné zadosťučinenie vo výške 15.000 €, ktoré sú porušovatelia povinní zaplatiť k rukám sťažovateľa do 60 dní od rozhodnutia...“.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu

na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Ústavný súd zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

9. Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a jej doplnenia ústavný súd konštatuje, že sťažnosť napriek tomu, že sťažovateľ je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom – advokátom, nespĺňa zákonom predpísané náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

10. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie,

- a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,
- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

11. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že sťažovateľ v petite predloženého návrhu koncipovaného kvalifikovaným zástupcom neuviedol, proti komu sťažnosť smeruje, a neoznačil právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, ktorým mali byť porušené jeho označené práva. Sťažovateľ za porušovateľov svojich práv označil v sťažnosti okresný súd a krajský súd, avšak len v záhlaví návrhu, nie aj v jeho petite. V doplnení sťažnosti opäť len v záhlaví sťažovateľ označil za porušovateľov svojich práv aj krajskú prokuratúru a generálnu prokuratúru bez toho, aby označil postupy a nimi vydané rozhodnutia, ktorými

malo dôjsť k porušeniu jeho práv, a zároveň upravil (rozšíril) aj petit návrhu. Sťažovateľ v petite sťažnosti neoznačil práva, ktoré mali byť v jeho prípade porušené, uvedením príslušných článkov ústavy, resp. medzinárodnej zmluvy, pričom tam uvedené práva sú konkretizované nejednoznačne a zmätočne. Napokon sťažnosť ani jej doplnenie nemá kvalifikované odôvodnenie, pretože okrem opísania skutkových okolností neobsahuje právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu (IV. ÚS 124/08, I. ÚS 225/2016).

12. V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Ústavný súd v tejto súvislosti už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“ Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

13. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažnosť a jej doplnenie vykazuje taký nedostatok náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju

z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. mája 2016